

ÍRNI AKAROK!

ifj. Bartha Sándor

Kis fénycsóva lóg az asztalomon.
Nem vakító,
inkább csak meleg.
Fényével mit bejár - az asztalszelet -
derűssé válik, életlehellet.
Mozdul a kéz tollat ragadni,
ráncul a homlok, pattanni
készül a gondolat-szikra,
firkantani kész,
róni a papírlapokra,
de meredt a kéz,
csendes az elme,
kicsinyre zsugorló szempár
a semmibe merengve néz...

Ó, kulcsolt kezekkel,
lehajtott fejjel- szemekkel
várni, könyörögni, várni kell,
míg megszólal az Isten,
a szent érintő ihletés.

Fohászkodom Uram.
Érintsd a szívem,
kelts szikrát bennem,
hogypapírra tudjam vetni önmagam,
hogy örömmel, búval vetekedve
ágyazzam meg a sorok örök pihenőjét.
Lávaként törjön fel belőlem a hála,
de szégyenem is látható legyen,
bűnöm, botlásom, tévedéseim,
mind olvashatóvá váljanak eképpen.
Ennyire el akarok mondani mindent Neked.
Hisz Te szívesen olvasod.
S ha fájó sóhajjal ajkadon magad elé teszed
az újra meg újra elolvasott levelet,
tekints reám:
Istenem, én írni akarok!
De mégis dolgozzon bennem
szentséges, mindentudó akaratod.

Forrás: www.keresztenydalok.hu